

Співзасновники:

районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Вітання

23 лютого – День захисника Вітчизни

Шановні мешканці району! Прийміть щирі вітання зі святом, що уособило доблесть і героїзм усіх поколінь нашого народу, оборонців та визволителів рідної землі!

23 лютого Україна вшановує мужність та відданість тих, хто відстояв свій край у воєнні роки, захистив від рабства і ганьби та у мирні роки охороняє її волю, честь і незалежність. Любов до Батьківщини, готовність до самопожертви, вірність військовій присязі, доблесть українських солдатів і офіцерів – запорука миру, спокою і щасливого майбуття на рідній землі, гідна шана нашим славним козацьким пращурам!

Від усього серця бажаємо вам здоров'я і довголіття, бадьорості духу та родинної злагоди, радості і добра!

Зі святом вас!

Голова районної
держадміністрації
Я.СТЕЦЬ

Голова
районної ради
В.ЗАЛІЩУК

До Міжнародного дня рідної мови

Зі Слова почалася Україна

Міжнародний день рідної мови, проголошений Генеральною конференцією ЮНЕСКО у листопаді 1999 року, відзначається щорічно 21 лютого від 2000 року – для того, аби сприяти мовному й культурному різноманіттю і багатомовності у світі.

Мова – це важливий чинник самовизнання нації, надійна основа розвитку будь-якої країни. Наша мова звучала вже у творах Нестора Літописця, «Слові о полку Ігоревім», «Посланні Володимира Мономаха» та інших визначних пам'яток писемності. Від найглибших традицій і з часів давніх манускриптів та Острозької Біблії нашою мовою говорить серце і душа української землі. Ми пам'ятаємо, що утвердження нашої державності розпочиналося з боротьби за мову. Українською мовою промовляє дух нашої свободи. Від повноцінного відновлення мовного здоров'я України залежить національне відродження усіх найглибших творчих, будівничих і культурних сил українського народу. Цю дорогу маємо пройти впевнено, твердо і водночас з мудрістю і толерантністю у ставленні до кожного.

Українська держава повинна гарантувати своїй національній мові всебічну підтримку, зробити якнайбільше для того, щоб її престиж у нашому суспільстві зростав, вона міцніла й розвивалася на рідних теренах. Я переконаний у тому, що українська мова й надалі слугуватиме єднанням між минулими і майбутніми поколіннями, возвеличуватиме Україну та український народ. Сучасна Українська держава повинна гарантувати своїй національній мові всебічну підтримку, зробити якнайбільше для того, щоб її престиж у нашому суспільстві зростав, щоб вона міцніла й розвивалася.

Наша мова належить до мов великих європейських і світових народів. Ознайомлення інших націй з нашим словом є одним з принципових завдань, які повинна здійснювати Українська держава. У кожному з напрямів цієї роботи дуже важливою є атмосфера суспільної злагоди, терпимості і порозуміння, що повинна стати нашим спільним оберегом проти будь-яких політичних спекуляцій і навмисних розколіїв. Кожен з нас повинен подумати над цими проблемами, які мають дуже важливе значення для майбутнього нашої держави, вимагати від влади дотримуватися світового законодавства щодо розвитку національних мов та українського – про державність нашої мови.

Хочу нагадати слова великої поетеси Ліни Костенко: «Жодна нація не вмирає від інфаркту. Спочатку їй відбирає мову».

Бажаю вам, шановні читачі, пронести й утвердити українське слово, збережене нашими предками, – воно створює індивідуальне обличчя нашої країни і нації. Бережіть і утверджуйте українську мову, виплекану нашими пращурами. Хай материнське слово буде для всіх нас вічним оберегом та духовним джерелом життя. Бажаю всім жити зі Словом, з якого почалася Україна.

Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ,
заслужений юрист України

У середу, 7 березня, з нагоди 198-ї річниці з дня народження та 151-ї річниці з дня смерті Тараса Шевченка, за сприяння Чортківської районної ради, Чортківської районної державної адміністрації, Чортківського педагогічного училища ім. О.Барвінського у районному будинку культури ім. К.Рубчаківної відбудеться урочистий захід «Вічно живе Шевченкове слово!». Поч. о 16-й год.

Звичаї

“Посту ся тримайме, Бога прославляйме за вшитки Його дарування...”

Однією з приємних християнських традицій в Україні є святкування в останню неділю перед Великоднім постом так званої у народі «Масляної» чи «Запусту», а у лемків – «Пущаня». Уже вкотре в «Лемківській світлиці» у Чорткові зібралися лемки, від старого до малого, на це свято. Щорічно приготування та проведення фестин бере на свою відповідальність один з осередків лемківського товариства. Цьогоріч господарями свята були лемки осередку с. Пастуше, який очолює Ганна Галайда.

(Читайте на 5-й стор.)

Волейбол

Мікс ентузіазму та майстерності

Традиційний волейбольний турнір пам'яті директора Чортківської ДЮСШ Романюка А.Й. та з нагоди 45-ї річниці заснування школи проходив минулого тижня у спортивному комплексі «Економіст».

Протягом трьох днів – з 17 по 19 лютого прихильники та шанувальники прекрасної гри мали змогу спостерігати за майстерністю та вмінням юних волейболісток. Турнір проходив у трьох вікових групах: молодшій (дівчата 1999-2000 р. н.), середній (1997-1998 р. н.) та старшій, де брали участь команди «Юність» та «Зірки-80» – обидві представляли Чортківську спортивну школу різних поколінь, а також команди Чортківського державного медичного коледжу й Чортківського педагогічного училища ім. О.Барвінського. Загалом у турнірі взяло участь 13 команд, близько 120 спортсменок. Крім наших, поміж запрошених були команди спортивних шкіл з Гусятини, Тернополя, Борщова, Кам'янця-Подільського (3 команди) та команда дівчат Чортківської гімназії ім. М.Шашкевича. Прекрасні ігри, море емоцій та переживань, овації залу, глядачів, уболівальників, сама атмосфера свідчили про високий клас ігор.

У молодшій групі тріумфували зовсім ще юні вихованки Чортківської ДЮСШ, перемігши команди Кам'янця-Подільського і своїх колег та здобувши нагороди – грамоти, медалі, а також кубок переможця. У середній групі здобули перемогу вихованки Тернопільської ДЮСШ, срібло отримали спортсменки з Кам'янця-Подільського, а бронзу розділили наші волейболістки з колегами Гусятинської ДЮСШ. Нагородження здійснював директор обласної дитячо-юнацької спортивної школи В.П.Куземчак.

Третього дня змагань серед старшої вікової групи велику кількість овацій заробила команда дівчат Чортківської РКДЮСШ, яка беззаперечно перемогла команди медколеджу та педучилища і, вийшовши у фінал, поступилась своїм досвідченим колегам, вихованкам А.Й.Романюка – команді «Зірки-80» (ця команда тріу-

мфувала на турнірі, ще раз довівши свою неминаючу з часом майстерність). Обидві команди-переможниці готуватимуться до обласної першості серед жіночих команд, що проходитиме 7-8 квітня у м. Скалат.

(Закінчення на 8-й стор.)

Пригорща новин

«Я є альфа й омега, початок і кінець»

Ці слова Ісуса Христа читаємо в Об'явленні святого Івана Богослова, 22:13. І значення вислову – початок та кінець, сутність, основа, найголовніше. «Альфа» – так іменується й курс християнського життя, перша зустріч якого відбулася тиждень тому в управлінні Буцацької єпархії УГКЦ. Її учасниками стало 230 вірян, віком від 14 до 65 років. Відкрив заняття та благословивправлячий архиєрей Буцацької єпархії – Преосвященний владика Дмитро Григорак, ЧСВВ. Також у заході взяли участь голова Єпархіальної комісії у справах євангелізації о. Григорій Канак та її працівники – комісія ініціювала «Альфа-курс». Мета курсу – в доступній, невимушеній формі розкрити слухачам правди християнської віри, допомогти людині утвердитись у ній, а також відповісти на різноманітні питання духовного життя. Досягати цієї мети планують у 15-ти тематичних лекціях з подальшим обговоренням. Заняття «Альфа-курс» будуть регулярними і триватимуть, за словами секретаря Євангелізаційної комісії Надії Фартушинської, три місяці, щочетверга, о пів на сьому вечора.

Аби від води не траплялось біди

Питна вода Чортківщини – то не тільки районна програма на 2011-2015 рр., для реалізації якої потрібні значні зусилля та кошти, а й ахіллесова п'ята, тобто одне з найвразливіших місць комунальної господарки. Як не втомлюється численно повторювати на нарадах, де заслуховується це болюче питання, головний державний санітарний лікар району Оксана Чайчук, і якість води, й доглянутість мережі водопостачання зоставляють бажати кращого. Сільські водогони є в с. Свидова, Мухавка, Бичківці, Нагірянка та Палашівка. З усіх сільських водогонів найкращим залишається у с. Бичківці. В інших селах району централізоване водопостачання є проблемним: водогінні споруди колишніх сільськогосподарських підприємств передані органам місцевого самоврядування без необхідної виробничої бази на плату з обслуговування. Більшість водопровідних мереж експлуатуються по 40-50 років без заміни та капітальних ремонтів. Контроль якості питної води в селах здійснює тільки райСЕС, жодні кошти на реконструкцію мережі водопостачання сільського населення досі не виділялися.

Полку фотомитців прибуло

На II Міжнародний конкурс молодіжної фотографії «Ephoto-2012», що стартував у м. Євпаторія, надійшло близько 1200 фотознімків з одинадцяти країн світу (Україна, Росія, Вірменія, Чехія, Ізраїль, США, Німеччина, Мальта, Молдова, Іран, Єгипет). До основної експозиції відібрано 136 робіт 91 автора. Поміж них – й роботи учениці 3-А гімназійного класу Чортківської гімназії ім. М.Шашкевича Олени Лижечки, доньки фотокоордінатора «Голосу народу», художника FIAP, творчі роботи якого «промандрували» вже фотосалонами та виставковими залами понад півста країн світу.

Цікавинки з інформ-скриньки

* Натепер найвища середньомісячна заробітна плата в районі спостерігається у трудівників СП «Біллербек-Україна» перо-пухова фабрика, ДП «Чортківський комбінат хлібопродуктів», ДП «Укрспирт» «Марилівське МПД», ТзОВ «Глобал-Поленна Україна», ТзОВ «Органіка».

* У 2011-2012 навчальному році в закладах освіти району працює 1356 педагогічних працівників. Кількість представників чоловічої статі поміж педагогів зменшилась і становить тепер лише 17 відсотків (175 осіб).

* Лише на території Чорткова функціонує понад 400 торговельних закладів площею близько 25 тис. кв. м. Побутові послуги надають понад півторасти суб'єктів господарювання: найбільш розвинутими є ремонт та технічне обслуговування автомобілів, ремонт та будівництво житла, перукарські послуги, виготовлення теслярських та столярних виробів.

Ведуча рубрики Анна БЛАЖЕНКО

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ

індекс 61366

«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2900 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія «Голосу народу» на веб-сайті районної ради: www.chortkivrr.te.ua, а також: pressua.com. Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06. Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. (03552) 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Прутська, 29.

Відповідальна за випуск Анна БЛАЖЕНКО

Як живеш, село?

Ударимо по проблемах зусібіч

Такою можна вважати основну тему сходин села, що проводилися в середу, 22 лютого, у Базарі, селі з 380-річною, а мо`й древнішою, історією, славному своїми традиціями і сильними духом людьми. Саме з цього населеного пункту розпочали зустрічі з селянами керівники Чортківщини. Базар – одне з найвіддаленіших сіл району (27 кілометрів до райцентру по розбитій, з глибокими вибоїнами дорозі!). Проблем у ньому, зрештою, як і в інших селах, немало, більшість з них і було розглянуто на цій зустрічі з керівниками району – головами райдержадміністрації Я.Стецем та райради В.Заліщук, заступником голови РДА І.Стечишином, начальником фінансового управління РДА Г.Ізвековою, а також сільським головою Я.Гузиком та директором місцевого ПАП «Січ», депутатом районної ради М.Андрусиком.

На сходинах, що відбулися у Базарській ЗОШ I – III ст., зійшлося більше півсотні людей. Із розмов, що велися між ними, було зрозуміло, що питань, наболілих, злободенних, у сільчан ой як багато. Розпочав засідання сільський голова Я.Гузик. У своєрідному звіті він виклав перед односельцями те, що вдалося зробити за минулий рік (більшість земляків і так знала з власних спостережень, але у цифри, що звучали, вслухалася з цікавістю). Також пан Гузик для ознайомлення, обговорення й врахування думки громадськості озвучив намічений ним перспективний план на поточний, 2012 рік. Сільський голова запланував і надалі продовжувати підтримувати чистоту й порядок, встановити по центральній вулиці урни для сміття; зробити лавки для вболівальників на сільському стадіоні; встановити на кладовищі пам'ятник Січовим Стрільцям у вигляді фігури святого Архангела Михаїла (такий монумент був уже в Базарі, ще з 1936-го, але у 1944 р. за вказівки тодішньої влади його підірвано) й ін.

Гостро звучала тема проведення ремонтних робіт у будинку культури. Збудований у 1971-му, він у минулому вражав не лише своїми розмірами, а й кількістю колективів, гуртків, ансамблів, що діяли в ньому. Сільський голова пригадав односельчанам, що гордитися було чим: у 1974 р. базарський хорівий колектив (під керівництвом заслуженого працівника культури України П.Голінатого) вперше в районі отримав звання народного. А куди подітися тепершній молоді? Це питання болить і Я.Гузика, і М.Андрусика, що можна було спостерегти із їхніх палких виступів.

Сьогодні приміщення культурального закладу села занепадає, потребує капітального ремонту: першочергово – це

необхідно перекрити покрівлю, що тече, замінити старі дерев'яні на сучасні теплозберігаючі вікна на другому поверсі (на першому і вхідні двері поміняли ще торік), окрім того, затратним буде встановлення опалення у СБК, адже, як повідомив М.Андрусик, обрізано усі батареї (!) у приміщенні. Щодо цього й інших фактів розтягування громадського майна директор ПАП закликав односельців не займатися у житті спостережницьку позицію, бути активнішими, бо ж там і ваша частка є, люди, – намагався достукатися до свідомості присутніх. І відразу ж оголосив про те, що має намір разом з війтом закупити більярдний стіл у фойє СБК, придбати шашки, шахи, щоб підрастаюче покоління базарців мало якусь альтернативу пивним закладам.

Обидвох місцевих активістів хвилювало ще й питання функціонування дошкільного навчального закладу у Базарі. Старе приміщення потребує для відновлення багато коштів, воно занадто велике для наявної кількості дітей. Як альтернативний варіант винесли на роз-

гляд громади перенесення дитсадка в одне крило будівлі школи. Я.Стець при цьому навів приклад дошкільного закладу в Шумлянській ЗОШ I – II ст. І пообіцяв разом із В.Заліщук обов'язкову допомогу й сприяння від районної влади, якщо люди визначать для свого села першочергові пріоритети. Голова райдержадміністрації повідомив селянам, що з цього року Чортківщина входить у число тих районів країни, які можуть претендувати на участь у проекті «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Цей проект створений за підтримки Європейського Союзу та Програми розвитку ООН для покращення соціальної сфери на місцях шляхом активізації та залучення громади. Базарці, як сказав голова РДА, теж можуть спробувати свої сили у здобутті грантів за цією програмою, а це означатиме, що селяни отримають частину коштів чи на дитсадок, чи на будинок культури, чи на інші заплановані і вказані в анкеті потреби. В.Заліщук також нагадав відому істину: копіяка копіюку береже, маючи на увазі, що до розв'язання кожної проблеми, що тут прозвучала, потрібно підходити гуртом, зусібіч: і громада, і влада, і спонсори – лише тоді буде змога їх вирішити.

Звучали того дня й питання ремонту доріг; неприпустимо низьких заготівельних цін на молоко (хто ж тоді корівку

триматиме, якщо так знецінювати нашу працю – нарікали люди); нарахування й виплати надбавок соціально незахищеним категоріям населення, а саме дітям війни; сплати мита за укладення заповіту; питання медичні, як-от відкриття аптеки у селі та направлення у їхній віддалений від райцентру населений пункт лікаря для обслуговування селян. А ще місцеві мешканці мріють відновити забуті тут традиції хорového співу і просять допомогти знайти художнього керівника для створення високомистецького співочого колективу.

Разом з керівниками району на сходинах села завітали заступник начальника відділу субсидій, допомог, соціальних компенсацій та гуманітарних питань УПСЗН РДА С.Гащич, головний спеціаліст з призначення пенсій управління ПФУ в Чортківському районі М.Слочак, головний спеціаліст-юристконсульт управління Держкомзему І.Павлинів, які відповідали на численні запитання селян.

Оксана СВИСТУН,
фото автора

Про це говорять

Знову – про доплати до пенсії

У № 7 «Голосу народу» від 10 лютого ц. р. було опубліковано звернення депутатів райради, прийняті на дванадцятій сесії шостого скликання 31 січня 2012 року, до Президента України, Верховної Ради, Кабінету Міністрів, Міністерства фінансів, обласної державної адміністрації та обласної ради, Правління Пенсійного фонду України та ін. з приводу стурбованості ситуацією, що склалася в районі у зв'язку зі значним недофінансуванням та потребою коштів у районному бюджеті на 2012 рік, та ситуацією стосовно виплат доплат до пенсій непрацюючим пенсіонерам, які проживають в зоні радіоекологічного контролю. З приводу звернень депутатського корпусу вже почали надходити відповіді. Ось що повідомлено з управління ПФУ в Чортківському районі.

Заступнику голови Чортківської районної ради Управління Пенсійного фонду України в Чортківському районі у відповідь на звернення депутатів Чортківської районної ради, прийнятого 31.01.2012 року на

дванадцятій сесії шостого скликання, повідомляє, що з 1.08.2011 року в районі припинено виплати доплат до пенсії, що були встановлені відповідно до рішень суду до виникнення обставин, з якими закон пов'язує виникнення, зміну

чи припинення спірних правовідносин у зв'язку з прийняттям Закону України № 33491-VI від 14.06.2011 р. «Про Державний бюджет України на 2011 р.» і на його виконання постанови Кабінету Міністрів України № 745 від 6.07.2011 р., що було розглянуто як обставину, яка змінила спірні правовідносини.

Виплата за рішенням суду, що не містила кінцевого терміну, проводилася до 1.11.2011 р.

До заявки на виділення коштів для виплати пенсій та грошової допомоги району включаються суми, які підлягають виплаті.

Начальник управління ПФУ в Чортківському районі

Б.СИТНИК

(Відповідь з Головного управління ПФУ в Тернопільській області читайте у наступному номері)

Політикум

Наше

Юрій ЧИЖМАРЬ: «Право власності на культові споруди повинно бути узаконене»

У цьому процесі використовуйте рішення Тернопільської обласної ради за № 247 від 22 жовтня 1991 року «Про передачу у власність громадам культових споруд».

Протягом останніх двох років в Україні дуже активізувалася діяльність УПЦ Московського патріархату. Цьому сприяє позиція влади, яка всіляко підтримує саме цю релігійну конфесію. Часті приїзди москов-

лавр. Враховуючи бажання патріарха Кирила ліквідувати самостійний статус УПЦ МП, може статися так, що з часом ці духовні святині української нації перейдуть у власність іноземної релігійної організації.

На мою думку, прийняття такого закону викличе масове збурення в українському суспільстві і призведе до серйозного громадянського протистояння. Проте не виключено, що саме цього і добивається діюча російська влада, якій повністю

підпорядковане керівництво московської православної церкви. Переконаний, що цей законопроект є нічим іншим, як намаганням окремих груп впливу при владі показати свою лояльність до московської церкви і тим самим отримати підтримку на чергових виборах з боку священників УПЦ МП. Хоча достатньої кількості голосів цей законопроект у раді не набере, але він є дуже «тривожним дзвіночком» для всього українського суспільства.

Сьогодні в Україні більшість релігійних громад УПЦ КП та УГКЦ користується церквами та іншими релігійними спорудами, не маючи

свідоцтва на право власності. Це вже створило в країні, і в Тернопільській області зокрема, ряд конфліктних ситуацій з приводу власності на ці об'єкти. Особливо це відчутно, коли священник з частиною вірників переходить з однієї конфесії в іншу. Враховуючи дуже лояльне ставлення влади до московського патріархату та бажання останнього посилити свій вплив в Україні, процес боротьби за власність на культові споруди може набути масового характеру. Тому сьогодні дуже важливо якнайшвидше узаконити право власності на культові споруди на місцях задля збереження громадянського спокою та рівних можливостей щодо розвитку усіх релігійних конфесій. В цьому мають бути зацікавлені не тільки релігійні конфесії та їх вірники, а й місцева влада, яка повинна забезпечити права громадянина на свободу віросповідання.

Найбільшою проблемою у процесі узаконення права власності є те, що більшість релігійних споруд будувалася в радянський час і документи щодо їх будівництва втрачені. А ті, що споруджувалися за часів незалежної України, часто будувалися без дозвільних документів, а подекуди навіть без погоджених проектів. Тому нині юридично важко узаконити споруду. Але відправною точкою у цьому процесі може стати рішення Тернопільської обласної ради за № 247 від 22 жовтня 1991 року «Про передачу у власність громадам культових споруд», яким визнано право церковної громади узаконити право власності на культові споруди, збудовані до жовтня 1991 року і які не мають зафіксованого правостановлюючими документами власника. А таких споруд у нас більшість.

Свято Героїнь

Багато чого з нашої історії перекручено, обрідано, заховано або просто вкрадено в українського народу. Так сталося й зі святом українських Героїнь. Воно припадає на холодний лютий, а зродилося у діаспорі в п'ятдесятих роках ХХ століття.

Тоді увесь світ сколихнула звістка про повстання українських політ'язнів у таборах Норильська, Воркути, Кінгіру. В цих повстаннях поряд з чоловіками взяли участь і жінки, переважно українки, які без зброї, з піснями на устах перегородили дорогу радянським танкам, направленим на придушення повстання. Жінки, взявшись за руки, хотіли захистити повстанців від розправи, вважаючи, що не будуть важкою технікою нищити беззбройних жінок... Однак це не зупинило жорстоких ворогів і під гусеницями танків змовкла українська пісня, обірвалося життя сотень доньок України. Пам'ятає Шевченкове: «Чи ж кат помилує кого...»?

Отоді наші українці в діаспорі започаткували свято для вшанування українських Героїнь, якими так багата наша земля, а після проголошення Незалежності України його святкують вже й у нас, зокрема у Львові, Тернополі та інших містах. Однак утвердження цього патріотичного та ідейно насиченого свята у нас на Україні йде дуже повільно. Видно, не всім чиновникам воно до вподоби. Наші байдужі та заможні можновладці швидше відзначатимуть День пива чи пампуха, або ще якісь бездуховні свята.

І все ж у важкі для нашої землі часи жінки мужньо ставали поруч з чоловіками на захист свободи рідного краю. Своїм героїзмом прославляли наш народ і надихали героїчними прикладами наступні покоління.

Згадаймо, якою незвичайною жінкою була княгиня Ольга. Вона зуміла зберегти і зміцнити Київську Русь, знайти вірний шлях до Бога, правди, майбутнього. То ж не дарма Вселенська Церква визнала Ольгу святою. А пригадаймо, донька Ярослава Мудрого Анна довгі роки була французькою королевою і фактично саме вона правила Францією, оскільки її чоловік був безграмотним.

Доречно було би спом'янути й Настю Лісовську, легендарну Роксолану, котра, потрапивши у полон, не стала рабиною, а завдяки своєму інтелекту примусила поважати себе й довгі роки оберігала свою Батьківщину від зловісних набігів турків і татар.

Кращі доньки України ніколи не корились ворогам, просявляли небачений у світі героїзм у добу визвольних змагань українського народу. Відданістю і палкою любов'ю до України освятили свою імена Софія Голечко, Ганна Дмитерко, Олена Степанів.

Наші мудрі жінки часто замість зброї брали у руки перо. До таких належать Олена Пчілка, Ганна Барвінок, Ольга Кобилянська, Наталя Кобринська та багато інших. Найяскравішою зіркою серед них була Леся Українка, котра, до речі, також народилася у лютому. Ця талановита і мужня донька України у своїх безсмертних творах продемонструвала надлюдську силу в боротьбі зі смертельною недугою. Будучи приреченою, Леся не впадала у відчай, а безсмертним словом закликала до мужності й подвигів здорових і сильних:

*Так! Я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити! Геть думи сумні!..*

Саме у лютому завершили своє земне життя славні доньки України – Ольга Басараб, Олена Теліга, Наталка Винників, Дарія Гнатківська, Олена Антонів, Марія Лаврів, Наталія Шухевич. Пошануймо їхню світлу пам'ять, задумаємось над їх, можливо, звище даним героїчним призначенням. Адже вони були молодими, їм також хотілося зустріти весну, вдихати пахощі рідної землі, вітати весняне сонце, але вони понад усе любили свій народ, свою Батьківщину і свідомо йшли на жертву, приносячи іншим віру та надію.

У напружені дні Другої світової війни і повоєнні роки боротьбу з комуністами та фашистами рідного народу підняли тисячі українок, вони гинули в нерівній боротьбі не як пасивні жертви, а як справжні Героїні, котрі своєю смертю утверджували торжество національної ідеї. Скільки їх могли би бути люблячими матерями, вірними дружинами й відданими доньками свого краю ще довгі-довгі роки, а вони позбавляли себе життя, щоби не дати у руки звіроднілому ворогові. Тисячі наших жінок-патріотів були ув'язнені та вивезені в Сибір, де в нелюдських умовах карались, мучились, але не калялись. Ніякі знущання не могли принизити їхньої людської гідності. Наші героїні ніколи не нарікали на долю, а ще більше гартували свій незнищенний дух. Дивно лише те, що світ спокійно дивився на загибель сотень тисяч українок і мовчав. Тепер це надто важко зрозуміти. Та Бог – суддя.

Укліно схилимо голови перед матерями, котрі в умовах несправедливої, облудної та безбожної системи зуміли виховати порядних дітей, релігійних і національно свідомих. Саме на них тепер покладає надію Україна, саме вони покликані збудувати Українську державу такою, за яку боролись і гинули їхні попередники, особливо наші героїчні жінки.

Згадаймо ж про чудове Свято Героїнь. Це ж наша рідна історія, скроплена сльозами і кров'ю не лише тих жінок, які народились у лютому, а всіх славних, широковідомих і малознаних, безіменних героїнь, які спричинились до поступу нашої держави, вмели вмирати, але не вмели жити у ярмі.

Нехай їхні подвиги очистять нас від байдужості та безідейності, вселять у нас віру в те, що ніколи ні ми, ні наші нащадки не будуть рабами чужоземних загарбників.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Марія ВИННИЧУК,
с. Милівці

Зустрічі

В полі зору – й проблеми мас-медіа

Минулого вівторка ближче до полудня редакцію «Голосу народу» відвідав нещодавно обраний голова районної ради Володимир Заліщук. Разом з ним до газетарів загостили заступник голови Любомир Хруставка, начальник відділу з гуманітарних питань виконавчого апарату Тетяна Яблонь та заступник начальника відділу організаційної роботи Руслана Саверко.

Зустріч, що тривала в формі обопільного діалогу, вмістила насамперед коротке представлення Любомиром Хруставкою журналістам, усьому колективу районки очільника законодавчої гілки влади, а відтак знайомство його з газетярами. Голова райради, власне, більше слухав, аніж говорив – «вжитися» в пульс функціонування одного з комунальних підрозділів районної ради, що водночас є рупором народних мас, поцінувати ступінь складності проблем, поставили перед місцевим мас-медіа, передусім і переслідувалося цим візитом.

Редактор «Голосу народу» Любомир Габруський конкретизував потреби редакції на часі, виокремивши за одну з основних ремонт приміщення зовні. І ось чому: адже в будинку, котрий «родом» ще з кінця ХІХ ст., разом з редакцією міститься й районний краєзнавчий музей, котрий є беззаперечним місцем паломництва численних туристів з Польщі, Німеччини, Ізраїлю тощо, так би мовити, візитівкою міста й Чортківщини загалом. У творчому плані дедалі гостріше постає проблема збільшення обсягу районки до 12-ти сторінок.

Тож і редактор, й журналісти районки просили представників влади (як найпершого співзасновника газети) настійно порушувати перед депутатським корпусом району клопотання щодо збільшення фінансування свого органу. Сходилися в думці: «Голосу народу» через перевантаженість обов'язковим офіціозом натеper

бракує газетної площі під живі, проблемні, а значить і читабельні публікації, котрих читач спрагло шукає на сторінках. Газетярі почули від присутніх й немало цінних рекомендацій та порад щодо збільшення числа передплатників районки внаслідок плідних творчих зустрічей з потенцій-

ними читачами, так званого «ходіння в народ». Підсумовуючи коротку зустріч, Володимир Заліщук наголосив на спільності спрямованих зусиль та очікуваної мети і влади, й представників пера: людина, наш край, його сьогодні та завтра.

Шкільний меридіан

Зима з Весною
зустрічалися

Цьогоріч свята Стрітєння, напевно, чекалося більше, ніж попередні роками. Через тріскучі морози і холоди закривається сумнів: а чи прийде весна, чи настане тепло?

Прийде! Настане! Бо вже зустрілись вони, Зима з Весною, 15 лютого на святковій лінійці у Великочорнокінецькій ЗОШ І – ІІІ ст. Назва виховного заходу – «Зима з Весною зустрічаються».

Провели і підготували його вчителька художньої культури і християнської етики Наталія Василівна Равлюк та класовод 2 класу Наталія Богданівна Пожернюк.

Стрітєння – це свято, в котрому тісно переплелися християнські вірування та народні обряди. Мати Діва Марія та Іоанн принесли маленького Ісуса, як вимагав звичай, на 40-й день до храму. Тут і відбулося Стрітєння.

А за народним звичаєм – в цей день зустрічаються Зима з Весною, і Весна впевнено перемагає Зиму. Про це й розказували учні школи, розігрували сценки, демонстрували ошатні костюми і декорації. А в кінці директор школи Ганна Іванівна Клапків розповіла про магічне значення Стрітєнської свічки, її силу, і, найголовніше, – віру, про те, що в кого є віра, то є й надія, що прийде тепло, прийде Весна.

Тетяна СТОРОЖУК,
учениця 10-го класу
Великочорнокінецької ЗОШ І – ІІІ ст.

Зачаровані зимовою
казкою

Нещодавно у Колиндянській ЗОШ І – ІІІ ст. відбулося Свято зими, ініціатором якого стала заступник директора з виховної роботи А.Л.Довгань.

Взявши в руки санчата, школярі вийшли на вкриті біло-сніжним килимом подвір'я школи. Легенький морозець, що пощипував щічки, лише підкреслював рум'янцем усміхнені обличчя дітей та вчителів. Молодші класи разом зі старшокласниками розпочали чесну й запеклу боротьбу за звання найвеселішого та найорганізованішого угруповання. Слід зауважити, що в змаганнях брав участь й увесь вчительський колектив. Найважчим виявилось завдання для членів туристично-краєзнавчого гуртка та педагога-організатора Н.П.Будняк, вчителя фізичної культури М.С.Трача, яким доручено об'єктивно оцінити й визначити переможця.

Перший конкурс – «Колиндянський Буковель». Учасники повинні були спуститись з гірки за найкоротший час. Перемогу отримали найстарші і, звичайно, наймоторніші – одинадцятикласники. «Острів скарбів» – найсолідніше змагання, адже юні шукачі мали знайти серед заметів снігу коробку з цукерками. Пошуки тривали недовго і об'єкт швидко знайшли ласунчики 8 класу. «Козацький бій» визначив найсильніших школярів, якими ми пишаємось, бо вони – наш захист і опора – учні того ж 11 класу. «Санні гонки» неабияк порадували малюків, бо коли ж можна ще так розважитись? Старшокласники катали на санчатах дітей, змагаючись на швидкість. Переможцями гонки стали семикласники. А як же без футболу на снігу? Команди прудко бігали, забиваючи голи. Але все-таки найактивнішими виявилися класні керівники – В.М.Шептицька, С.О.Дячок, М.К.Галецька, М.С.Трач, Л.Я.Гикава, О.Г.Горяча, М.В.Машталар, які стояли на воротах, обороняючи честь класів.

«Бій зі снігом» тривав дуже довго – учні кидалися сніжками, вражаючи наповал друзів, вчителів. А «Зимова фантазія» – змагання для естетиків та винахідників, бо ж не кожен зліпить такі чудернацькі фігури, як дракон, фортеця, принцеса, білочка і, звичайно ж, традиційна снігова баба. Порадував нас і десятикласник Назар Полівко, що організував кінну прогулянку (ідея класного керівника 10 класу М.В.Машталар). Сідаючи на сани, учні мчали повз вкриті сніговою ковдрою сонні дерева, а кінь із задоволенням нісся вдаль. На морозі вже замерзли ручки й так хочеться поїсти. Ну а що ж може бути приємніше, ніж теплий, ароматний, духмяний борщ, який нам приготували кухарки!

Хочеться, щоб традиційно відбувалося таке прекрасне Свято зими, яке єднає учнів та вчителів в одну непереможну шкільну родину.

Наталія БОЙЧУК,
учениця 10 класу Колиндянської ЗОШ І – ІІІ ст.
Фото **Любові ГИКАВОЇ**

Молитовна вдячність

Тридцять літ – у Христовому
Винограднику

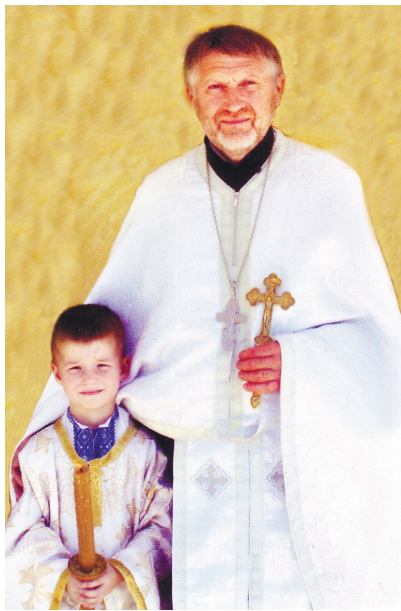
Людина – це велика загадка Вселенної, а священство – незбагненне таїнство Божої благодаті. Старозавітні священники носили напис на тіарі: «Святе – Господеві», – цим підкреслювалось, хто вони є і яка ціль їхнього служіння. У Новому Завіті Ісус Христос каже: «Ось, Я посилю вас, як овець поміж вовків: отже, будьте мудрі, як змії, і лагідні, як голуби» (Мф. 10, 16). Місія священного служіння – проповідувати Слово Боже і приводити людей до спасіння, бути тим перехрестям, на якому люди зустрічаються з Богом.

Ще в юнацькі роки, будучи спокушеною фальшивою атеїстичною ідеологією і відкинутий на життєве узбіччя у своїй слізній дорозі з рідного дому у розлогий світ, я почув у своєму зраненому серці поклик Розп'ятого Ісуса Христа до священного служіння. І з того часу священство для мене – солодкий тягар у безмежній Божій любові. Я ніколи не забував слів Спасителя: «...хто поклав руку свою на рало і озирається назад, той непридатний для Царства Божого» (Лк. 9,62).

З нагоди 30-річчя священного служіння складаю подяку Господу Богу за Його милосердя, любов і всепрощення до мене, немічного, що взяв на себе відповідальну місію пастирського служіння. За роки свого священнодіяння я твердо переконаний, що Ісус Христос не тільки любить мене, а й неухабно береже і благословляє. Усі ці роки Господь вів мене за руку крізь терня і каміння, особисту трагедію і суспільне розчарування, а в найтяжчі хвилини мого священного життя Він ніс мене на Своїх Божественних руках. За все я щиро і щиросердно дякую моєму Спасителю.

Готуючись до відзначення круглої дати з дня рукоположення у священничий стан, яке відбулося 21 лютого 1982 року, мені лягли на серце душевні рядки, що увійдуть до другої поетичної збірки, яку готую до видання:

*Згасає вже свічка, в задумі ялинка,
Новорічні свята задивились в тепло.*

*Тухне на стовбурі вигасла зірка,
Вчорашнє назавжди у Лету пішло.*

*Кінечність над часом обриває дорогу,
Навколо вирує паралельне життя,
Не вмію сховати від себе тривогу,
На голову тисне космічне сміття.*

*Зламаний Долею, живу самотою,
Рану латаю сльозами душі,*

*Жалі заховались у серці глибоко,
Вириваю назовні плаксиві вірші.*

*Я священник – і мені цього досить,
Все інше, що є, – людська суєта,
У дорогу гріх мене вже не просить,
В моєму серці розтоплена його чорнота.*

*З дитинства у світі правди шукав,
На вітрі вправляв свої крила,
Нікому в криницю я не пловав,
У самозреченні моя роздавлена сила.*

*Я соромлюся бути сьогодні багатим,
Коли народ мій свідомо бідує на волі,
В Україні лицемірство стало пузатим,
Шукаю на завтра воскреслої Долі.*

Безперестанно молюся за упокій душі свого святителя архієпископа Мелітона (Соловйова).

Молитовно дякую усім моїм незабутнім парафіянам сіл Гори Стрийовецькі, Чагарі Збаразькі і Максимівка Збаразького району, Лисівці і Шипівці Заліщицького району, смт Козова, Геленків, Теофіліка і Вікторівка Козівського району, Товстенке, Кривеньке, Васильків, Коцюбинчики, Зелена, Сокиринці і Босири Чортківського району, м. Заліщики, Щитівці і Солоне Заліщицького району, м. Копичинці, Котівка і Ємелівка Гусятинського району, парафіянам с. Сураж і Боложівка Шумського району, куди був після навчання направлений на першу парафію, парафіянам рідного села Полівці Чортківського району, де відслужив першу Святу Літургію.

*З щирою повагою і християнською любов'ю – о. Василь ПОГОРЕЦЬКИЙ,
доктор богословських наук, настоятель Свято-Покровської церкви м. Копичинці і Свято-Михайлівської церкви с. Ємелівка, член Національної спілки журналістів України.*

Спаси Господи!
Слава Ісусу Христу!

До 70-річчя УПА

Відплата

Дати, які «... в нашому календарі зяясніли», потрібно відзначати не нагадуванням лише днем їх створення, а розповідати про тих, хто заради України був готовим пожертвувати своїм життям і віддавав його за НЕЇ, «за її славу, за НАРОД». А цьогоріч виповнюється 70 років з дня створення УПА. І ми повинні знати нашу історію – правдиву, героїчну і таку болючу.

Зауважу – 70 років створення УПА і саме стільки років за радвлади нищили нашу історію. А що маємо нині? Сьогоднішня до «мозга костей» українофобська влада взяла на озброєння метод великої брехні і перекручування історичної правди України. На українців і, що найприкріше, на молодь чиниться шалений ідеологічний тиск через культуру, мистецтво, кіно, телебачення. Таку оцінку дає «Літературна Україна» нашій владі, наголошуючи, що указ Медведева про проведення в Росії Року російської історії буде, вочевидь, роком крадіяння у нас нашої історії. Бачимо, що це є правдою. Тож коли у нас буде «Рік Української історії», де були б «Рік правди про Голодомор», «Рік низького поклону членам ОУН», «Рік правди створення УПА»? Ось такі «Роки» покладає б край крадіжці нашої правдивої історії, яка нині проводиться «в загальнонаціональному масштабі і прирівнюється до злочину проти України та її майбутнього». А ще обов'язково, щоб був в Україні «Рік правди про тих, кому ставили пам'ятники «Онї погіблі от рук українців буржуазних націоналістів». З тією метою, щоб згинув ця велика брехня про «погіблих», а наша правда восторжествувала – моя стаття. Писати про це в рік створення УПА вважаю за свій обов'язок. Адже створена вона була для боротьби з тими, хто зморив голодом мільйони українців у 1932-1933 роках, для боротьби з «першими» і «другими москалями», які «били, убивали, на чужину гнали», гвалтували українських дівчат та жінок, нищили наші святині, розпинали на хрестах священників, залили кров'ю українців кожний клаптик землі нашої.

Був грудень 1945-го. Застосовувані

кадебістами масові облави одночасно на декілька сіл нагадували монголо-татарські напади, що здійснювалися на наші села в часи середньовіччя. Адже сталінсько-берієвські провідники, як і татари, зненацька нападали на село, де грабували, нищили убоге селянське господарство, вбивали, брали в полон. Та на відміну від татар, які гнали полонених в Крим, енкаведисти «набивали» ними тюрми та слідчі ізолятори районних НКВС, звідки рідко хто повертався додому. Одного дня не обминула така облава село Кошилівці. Проводилася вона Товстенським КДБ, майор якого Слєпцов відзначався неабияким чекістським хистом вишукувати «врагов советской власті».

Облава розпочалася, щойно прослівали треті півні. Будучи впевненими у повній безпеці, облавники з наглою всездозволеністю «розгосподарувалися» на всіх дворах: шастали по хатах, стайнях, пивницях, горищах – шукали «бандеровців». Не думали й не гадали, що одна з хатинок зустріне їх не переляканими жінками і дітьми, а градом куль. Це повстанці Микола Дорош (Береза) – 22-річний юнак із с. Буряківка та Петро Джаган (Вітер), які не встигли вийти з села і прийняли із зайдами бій. Береза загинув, а важко пораненого Петра взяли в полон, відтак «продемонстрували», як встановлювалася «советская власті». Вбитого Миколу і напівживого Петра прив'язали за ноги до воза, притягнувши на сільську площу, повністю роздягнувши і сигнали сільський люд на впізнання. Щоб нагнати на людей страху, Петра дротом прив'язали до сухої верби, обклали соломкою і підпалили. Насолоджуючись муками повстанця, щоразу підки-

дали соломку, аж доки верба не впала, а з нею і обгорілі кістки повстанця...

Ввечері, коли облавники покинули село, останки Берези та Вітра побратими з місцевої боївки Шляха захоронили і на могилах поклалися поквитатися з жорстокими вбивцями. Розплата не забарилася. П'ятого січня 1946 року майор Слєпцов зі своїми наїзниками на двох фірах «завітав» до Буряківки. Звичайно, не лише в пошуках повстанців, а як завжди – додати своїми «порядками» страху на селян, бо нищили їх майно, били й грабували. Таким чином, перевіривши хату та ще всю округу і переконавшись, що повстанців нема, повсідалися в одній хаті за столи поїсти й попити.

Коли день наближався до вечора, сталінські слуги вирушили до району – з награбованим, але уже не на двох фірах, якими приїхали, а на 5-х. Веселі, п'яні, з почуттям «виконаного» перед владою обов'язку, – співали, матюкалися і... не доїхали.

Як тільки підводи з ворогами в'їхали у простір між хатами, по них вдарили повстанські кулемети та гранати. Бій був короткий, на дорозі лежало 20 убитих облавників. Поквитавшись сповна за своїх друзів і за вчинені в селі грабунки, повстанці забрали зброю убитих і покинули село. Та того, що сталося опісля, потрібно було очікувати.

На саме Різдво Христове, знаючи, що після такого бою повстанців у селі не буде, енкаведисти та їхні вірні слуги, аби не обходити усі хати для того, щоб зібрати для розправи людей, одразу ж по приїзді в село підійшли до церкви, з якої майор Слєпцов вийшов, і люди, що виходили з церкви, заарештували. 159 осіб «закинули» на вантажівку і повезли до чортківської тюрми, з якої мало хто повернувся. А Антона Марилука, хата якого була по сусідству з хатами-засідками повстанців, заточили у його хаті чобітьми.

Такою є правда про наші кривди, про жертви, про нашу незбореність, якою маємо гордитися і яку соромно не знати кожному свідомому українцеві.

Євстахія БАБІЙ,
колишній політ'язень,
с. Долина

Помітно

100-річчя часопису «Народне здоров'я»

З утворенням у 1910 році «Руського лікарського товариства» у Львові в умовах Австро-Угорської імперії виникла потреба створити часопис для популяризації медичних знань серед населення Галичини. За цю роботу взялася невеличка група лікарів-ентузіастів, яку очолив відомий лікар, громадсько-політичний діяч Євген Озоркевич.

Перший номер часопису вийшов у січні 1912 р. (у важкий період бездержавності) під назвою «Здоров'я». Завданням лікарів було згуртуватися в єдину громаду саме через часопис для вдосконалення у краї охорони здоров'я. Серед авторів-дописувачів були такі знані особистості, як наш земляк із с. Зарубинці на Тернопільщині Іван Горбачевський – вчений світової слави, професор, ректор Чеського Карлового університету в Празі (1902-1903 рр.), перший міністр охорони здоров'я Австрії; Петро Франко – син славного Каменяра, інженер,

відомий громадсько-політичний діяч; Мар'ян Панчишин – легендарний український лікар, громадський діяч, якого називали «народним професором». В окремих номерах «Народного здоров'я» (як тоді називався часопис) згадуються і чортківські лікарі – П.Синенький та Б.Макарушка, котрі були членами УЛТ.

Часопис виходив щомісячно українською мовою. Так звані «визволення Галичини», II світова війна, сталінсько-беріївський тоталітарний режим нанесли глибокі рани нашому народові, було закрито ряд прогресивних українських газет, у тому числі й часопис «Народне здоров'я». І лише відродження незалежності України посприяло виходу в світ газети «Народне здоров'я» у 1990 році. Головним редактором відродженого «Народного здоров'я» став перший голова теж відродженого УЛТ у Львові, професор Олександр Ківера.

Сьогодні це часопис із дуже широкою

тематикою публікацій різножанрового стилю: «Наука і практика медицини», «На допомогу практикуючому лікарю», «Точка зору», «Медицина XXI століття», «Медицина і право», «Етика і деонтологія в медицині», що є дуже важливою темою особливо в наш час – час спаду духовності. Належне місце в часописі займають інформації про діячів української медицини минулого, з повагою відгукуються на діяльність сучасних науковців. Газета є цікавою та потрібною не лише для лікарів і середнього медичного персоналу, а й для студентів, молоді, бо висвітлює актуальні проблеми та здобутки сучасної медицини, інформує про життя медичної громади в Україні та світі.

Степан ГРИЦЬКІВ,
позаштатний кореспондент
«Голосу народу»,
заслужений лікар України

Чортківщина літературна

«Снігова поезія» чортківської зими

У нас на Чортківщині досить бурхливо вирує літературне життя. Повсючас проводяться зустрічі, зібрання, фестивалі, ярмарки, приїжджають імениті письменники. От і зима, яка тримає у полоні нашу землю лютими морозами, затьжними снігопадами та морозяними вітровіями, надихнула активістів літературної громади краю на... «Снігову поезію». Інформативно-літературні читання під такою назвою відбулися в неділю, 19 лютого, у читальному залі районної бібліотеки.

Розпочав зібрання власне один із організаторів зустрічі пан Я.Дзісяк. Він відповідав за тему сучасних віань у літературі: ознайомив присутніх з літературами Чортківщини та представив гостю-поетесу з сусідньої Івано-Франківщини Лесю Генік. О.Наконечна, керівник клубу «Сонячне гроно», що діє при районній бібліотеці, разом зі сином-школярем М.Наконечним провели своєрідний екскурс у минуле. Було підбрано дво-

ри відомих письменників України, як от І.Франка, Лесі Українки, О.Теліги, а також маловідомого П.Савченка, певну річницю від написання яких відзначають цього року. Прозвучали також цікаві відомості з біографії даних українських літературів.

Минуле перепліталось з сучасністю: свої твори читали місцеві автори Р.Обшарська, І.Брунда, Ю.Фінковська, Я.Дзісяк, А.Обшарська, Р.Король. При-

язно сприйняли присутні поезію на громадянську тематику емоційної гуцулки Лесі Генік. Її виступ надихнув п. Я.Свистуна на філософські роздуми про фонетичне, знакове творення людини, нового, небувалого світу і тих, хто оцей світ формують, – людей творчих. Місцевий діяч, просвітянин, як він сам себе назвав, А.Базалінський, як завжди на таких літературних зустрічах, піднімав питання суспільно значимі: проводив свого роду «Лікбез» (так називається і його книжечка, видана самвидавком) щодо доцільності встановлення пам'ятника радянському солдатові на території Білівської школи, терміну «Велика Вітчизняна війна», про Шевченківську премію та міру заслуженості її цьогорічними лауреатами.

Оксана СВИСТУН

Звичаї

“Посту ся тримайме, Бога прославляйме за вшитки Його дарування...”

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Вишуканий лемківський стрій у господарів вечора, та й гості у розмаїтих вишиванках. Величаво залунав лемківський славень «Гори наши...», опісля якого серця всіх присутніх об'єднались у щирій молитві «Отче наш». Відкрила «Пущаня» привітальними словами голова товариства – шанована Марія Бабічук. Віршами та прозою переплітали канонічну сув'язь святкової програми ведучі Люба Дмитраш, Ліля Галай та Оля Задоровська, запрошуючи до слова, пісні й танцю учасників фестин.

Для «Пущаня» у лемків характерним є прошення вибачити один одному провину. Саме цей елемент свята прекрасно продемонстрували два художні колективи, що мають звання «народний»: «Горлиця» зі с. Пастуше (кер. С.Хорощак) і «Потічок» з Нагірянки (кер. Стефанія Шекета), даруючи пісенні вітання, які наповнили серця радістю усвідомлення того, що лемки – справді Богом обдарований талантами нарід.

Найбурхливішими оплесками нагородили присутні учасників танцювального колективу школи мистецтв (сміт Заводське, кер. Ірина Гоменюк) і наймолодшу лемкиню Катрусю Задоровську. Декламуючи лемківською говіркою, Катруся разом із Володею Галайдою та Дмитром Щипчиком у інсценівці відтворили тяжку долю переселенців, їх зустріч місцевими жителями в Україні.

Сподіваємось, неабияке задоволення від чортківського «Пущаня» отримала

делегатія з Тернополя – славні лемки Дарія Антоноук, Богдан Новацький та Роман Телеп, очолювані головою Тернопільського міського товариства «Лемківщина» Василем Прокоп'яком. Пан Василь привітав почесних лемків М.Бурдяк та І.Вишовського із солідним ювілеєм і вручив їм подарунки.

Відділ культури та туризму райдержадміністрації представила на святі Осипа

Овод – заслужений працівник культури України, директор РБК ім. К.Рубчакової.

Не обійшлося свято без спогадових сліз, які не одному з нас зросили очі, слухаючи сумну розповідь почесного лемка – музиканта, співака, оповідача – Володимира Вудки про переселення, страждання лемків, про свою родину. Сьогодні він тішиться не менше обдарованою донечкою Марусею, котра працює вчителем музики у школі № 4 смт Заводське та регентом у церкві.

Упродовж всього вечора звучали неповторні мелодії у виконанні знаних музикантів-віртуозів Василя Мандзія, Павла Дмитраша та Сергія Хорощака.

«Пущаня» без смачних наїдків – не «Пущаня». Усе приготовлено з любов'ю – пероги (вареники) по-лемківську, росіл зо стеранком (локшиною), «голубці лемківські дієтичні» (від Люби Кашич), студенина (холодець) – М.Бабічук, пампушки-фучки з мармулядов по-пастушецьки до кави. «А палюнка (горілка) як атрибут «Пущаня» лем внески, бо заран (завтра) юш зась!»; бо наступає піст аж до Святого Великодня.

Авторка описаних вражень звернулася до гостей свята віршованими рядками про любов до рідного народу – лемків і подарувала пісню «Ой, верше мій, верше, юш мі так не буде, як мі биво перше...». А може, буде?!

Галина ГРИЦЬКІВ,
позаштатний кореспондент
«Голосу народу»
Фото ОРЕСТА ЛИЖЕЧКИ

Славені постаті

Полум'яна любов до театру

(До 130-річчя від дня народження Л.Курбаса)

25 лютого 1887 року в Самборі на Львівщині народився Лесь (справжнє ім'я – Олександр-Зенон) Степанович Курбас. У семирічному віці переїхав до дідуся Пилипа, котрий був священиком у Старому Скалаті (нині – Підволочиський район). Дядько Роман, який навчався у Львівському університеті, до-

помагатиме малому Лесеві з наукою, готуватиме до вступу до Тернопільської української гімназії. Хлопець екстерном склав іспити за другий клас, переступивши поріг навчального закладу третьокласником. У гімназії записався до аматорського гуртка. Рідні радять обрати фах педагога чи сан священника після закінчення гімназії. Та Лесь таємно від них пише лист до управи «Руської бесіди», щоб йому як синові актора виділили stipendію для навчання в дра-

матичній школі, але театр коштів не мав і відмовив. Л.Курбас стає студентом філософського факультету Віденського університету, вивчає слов'яністику та германістику. Після смерті батька переводиться до Львівського університету. Тут юнаки та дівчата створюють студентський драмтеатр і Лесь шліфує свій акторський та режисерський талант. За участь у молодіжній демонстрації 49 студентів відраховано з університету, серед них і Леся Курбаса. Але юнак не пориває з навчанням, їде до Відня, закінчує університет, а водночас – драматичну школу вільного слухача при Віденській консерваторії. У 25 років Лесь вступає до Гуцульського театру Гната Хоткевича, а через півроку його зарахували до трупи «Руської бесіди» (у складі якої свого часу виступали його батьки).

Наприкінці липня-початку серпня 1894 року мешканці Чорткова вперше побачили виставу театру «Руська бесіда». Оскільки відповідної зали в нашому місті на той час не було, то вистави ставилися просто неба у Равинному парку (де тепер Собор Верховних Апостолів Петра і Павла) або у stodоллах міщан Старого Чорткова, в господарствах (де тепер будинок держлігоспу) пожежної частини, колишнього гуртожитку педучилища (вул. Грушевського, 28). Про це згадувала у своїх спогадах К.Рубчакова, котра пізніше стала провідною артисткою цього театру. Серед акторів, які тоді виступали в Чорткові, були Марко Кропивницький та Лесь Курбас, Броніслава Камінська, Юлія Леонтович, Роман Курняк, Олекса Ремеза, Карл Солома... (З книги Я.Чорпіти «Чортків»)

У творчому житті театру «Руська Бесіда» помітною була співпраця Катерини Рубчакової та Леся Курбаса. У серці Леся вирувала буря закоханості до Катерини. Та власні почуття певний час Лесь не вносив з глибин душі, але нагода таки трапилася, коли театр тримав гастрольний курс на Краків. Курбас освідчився Катерині у палкомо коханні, обраючи артистично розсміялася. У Лесеві заклекотала буря гніву й образи – вінняв зброю й умить постріл вразив його груди. Здавалося, настала для нього вічна зима. У Львові актора прооперували, але кулю не вдалося виїняти. Кілька грамів заліза кохання він проносить аж до проблиску осені свого життя.

Настають роки лихоліть – розпочалася Перша світова, відходить у вічність дідуся Пилип. Мати Л.Курбаса – Ванда з донькою Надією перебираються до містечка Скалат, там дуже бідують, сестричка помирає від туберкульозу. Мати переїжджає до Тернополя, де молодий Курбас активно зайнявся організацією стаціонарного театру. Новостворений заклад отримав назву «Тернопільські театральні вечори». 18 жовтня 1915 року відбулася прем'єра «Наталки Полтавки». У Тернополі на Курбасових спектаклях побував славетний киянин Микола Садовський. Талант Леся вразив його, тож запросив тернопільського режисера попрацювати в Києві. Навесні 1916-го року Л.Курбас поринає у театральні будні єдиного в Києві українського стаціонарного драмтеатру М.Садовського, створює театральну студію, а на початку 1917-го – «Молодий театр». На сцені цього театру зійде й творча зірка Валентини Чистякової, котрій Л.Курбас одного разу скаже: «Ти будеш моєю дружиною». Вісімнадцять років вони пройдуть удвох, але їх розлучать страшний жорна комуністичної влади.

У березні 1922 року в Києві він засновує модерне експериментальне мистецьке об'єднання «Березіль». Відтак через чотири роки театр «Березіль» переїде до Харкова, де поєднались два генії – Лесь Курбас як режисер та Микола Куліш як драматург. Постановки п'єс викликали в більшовицькій владі обурення. У вересні 1933-го року відбулася прем'єра драми «Маклена Граса» Куліша під наглядом чекістів. А потім було судилище над режисером – офіційні органи звинуватили Леся Степановича у буржуазному націоналізмі. Друзі порадили Курбасу залишити Україну, і він виїхав до Москви. Та наприкінці 1933-го Леся заарештували. Йому інкримінували належність до УВО (Української військової організації), постановили лише націоналістичного змісту. Катування, тортури змусили митця цей чекістський наклеп визнати правдою. А далі – п'ять років ув'язнення. Етапом доправили на далеку північ, а потім – на Соловки. «Курбас лів у ту промерзлу землю», – у 60-х роках минулого століття напише Ліна Костенко. З архівних джерел стало відомо, що найславетнішого українського театрального діяча розстріляли 3 листопада 1937 року в урочищі Сандармох (тоді кулі служак ГУЛАГу скосили навчимо 1111 в'язнів Соловецької тюрми особливого призначення). Цей нелюдський акт був присвячений 20-й річниці так званої жовтневої соцреволюції.

Слова мовчать. Але не пам'ять.

Ольга ЧОРПІТА,
старший науковий співробітник
районного краєзнавчого музею

Право

«Принцип діяльності міліції – людина понад усе»

«Людина понад усе» є найголовнішим принципом діяльності органів внутрішніх справ – і ми, як державна інституція, повинні зробити чимало для належного її обслуговування, – так сказав міністр внутрішніх справ України Віталій ЗАХАРЧЕНКО.

Людина не повинна шукати в райвідділі чиновника, тому Міністерство внутрішніх справ поставило перед правоохоронцями завдання щодо запровадження «Єдиного вікна» для приймання заяв і повідомлень громадян. Громадянин, який прийшов до райвідділу, має залишити орган внутрішніх справ з упевненістю, що його проблеми будуть вирішені. На будь-яке звернення людини має бути відповідне реагування з належним ефектом: міліція зобов'язана або запобігти правопорушенню, або припинити протиправну дію, а у випадку її скоєння забезпечити розкриття та відшкодування збитків.

Заявнику в своєму письмовому зверненні слід вказати прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання, суть порушеного питання. Письмове звернення повинно бути підписано громадянином з обов'язковим зазначенням дати написання.

Слід пам'ятати, що:

– письмове звернення без зазначеного місця проживання, не підписане автором, а також таке, з якого неможливо встановити авторство, визнається анонімним і розгляду не підлягає;

– не розглядаються повторні звернення одним і тим же органом від одного і того ж громадянина з того ж питання, якщо перше вирішено по суті;

– не розглядаються звернення осіб, які визнані недієздатними. Приймається рішення про припинення розгляду такого звернення, про що повідомляється особу, яка подала звернення.

Володимир ЛАПКО,
начальник Чортківського
РВ УМВС України в Тернопільській області

Армія

Хлопці з вулиці Садової

Адреса – с. Мухавка на південній Чортківщині. Ті хлопці тепер служать у Збройних силах України. Я відвідав три родини, з котрих вони вийшли в світ. Це Олег Маслов, Михайло Катеринюк та Володимир Церковний.

Двадцять років тому у утворених Збройних силах України почався період складання Військової Присяги на вірність українському народові. Названі мною військовослужбовці – уродженці села Мухавка. Присягу склали в травні 2011 року у військових частинах, в котрі були розподілені. Отже, кілька слів про їх військову службу.

Старший солдат Олег Маслов п'ять місяців служив-вчився у навчальному центрі «Десна», як оператор-навідник був скерований у військову частину на Яворівський полігон, де й служить. За відмінну стрільбу з гармати бойової машини має заохочення від командування – короткочасну відпустку. Вдома на його прибуття чекають. Власне, була розмова про можливість (реальну) скласти вступні іспити до Академії Сухопутних військ імені Гетьмана Петра Сагайдачного у Львові (торік у липні збільшено число вступників на 700 осіб). А все починається з рапорта військовослужбовця командиру військової частини з клопотанням про дозвіл. Варто взятися за цю справу! Хоча також сказати, що у військову частину (смі Старичі Яворівського району) на даний час потрібні молодші офіцери, бо там є вакансії на командні посади. З пропозицією звертатися офіцерам запасу до Чортківського районного військового комісаріату у відділен-

ня обліку офіцерів запасу – і справа вирішиться! Аналогічну розмову мав у сім'ї солдата Михайла Катеринюка, який служить у м. Червоноград Львівської області. Батько Михайла, Іван Леонідович, служив у війську. Підтримує пропозицію, аби син став офіцером, а мати за те, щоб вчився в Академії Сухопутних військ у Львові! Справа за сином, який навчався у військової частині м. Чернівці, а був скерований до військової частини у Червоноград Західного оперативного командування.

Збройним силам України потрібні грамотні солдати. Відомо, що восени 2011 року вже не викликалися на призовну комісію призовники з освітою 9 класів. І цей крок керівництво армії зробило правильно: адже техніка, озброєння такої середньо-спеціальної підготовки (освіти) потребують! Названі мною три військовослужбовці її мають – і можуть вчитися на офіцерів.

Солдат Володимир Церковний служить у Миколаєві-обласному. Гідно служить! Має також заохочення по службі. А це означає, до речі, що він виконує вимоги Військової Присяги чесно. Про це знають у Мухавці. Має спеціальність газоелектрозварника – вчився в Тернополі. Але ж і вабить солдата повернення до рідного колективу Марилівського спиртозаводу! А якщо подумати над пропозицією вчитися на офіцера Збройних сил України (бо є така потреба!), то я за те, щоб цих три військовослужбовці написали рапорти своїм командирам військових частин – і, думаю, справа вирішиться позитивно. Час покаже, хто як діяв.

Добрий приклад – служба старшого офіцера Василя Геніка, в житті якого село Мухавка є пріоритетним, бо там живуть його родичі і він до них приїжджає, вчився у місцевій школі. А село покращало! З приємністю пройшовся я вулицею Садовою, на котрій дорога – кам'янка! А було тут осінньої пори болото і глибокі колії від транспорту. Є ошатні сучасні будинки. Але є й окремі обійстя, де ніхто не живе... Хати на продаж також є, як і в кожному селі нашого краю. Та, попри все це, маємо усвідомити, що Збройні сили України стоять на захисті її територіальної цілісності, збереженні державних кордонів. І це – головне!

Степан ОСАДЦА,
уповноважений
райвійськкомату, підполковник за-
пасу, ветеран військової служби

На знімку: Володимир Церковний в день складання Військової Присяги.

Благодійність

Напоготові допомогти

Досвід останніх років показує, що майже всі регіони України, в тому числі й наш район, є зонами високого ризику виникнення надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру.

Організація товариства Червоного Хреста завжди готова надати допомогу постраждалому населенню у вигляді продуктів харчування, одягу, взуття, засобів гігієни та речей першої необхідності. Особливу підтримку потребують найбільш вразливі верстви населення.

Слід зауважити, що працівники нашої організації постійно дбають про поповнення недоторканих запасів, щоби надати своєчасну допомогу потерпілим на випадок виникнення надзвичайних ситуацій. Тому ми щиро вдячні тим людям, які приносять до нас добротний одяг, взуття й інші речі. Ми й надалі проводитимемо збір речей.

Відродно, що наша організація не залишилась осторонь і на період різкого похолодання. На сьогодні надано допомогу продуктами 5-ти особам (з числа одиноких), 28-и – одягом, а також, в міру звернення, у приміщенні Червоного Хреста медичні сестри пригостили їх теплим чаєм для зігрівання. Разом з тим, наші медсестри відвідали усіх своїх підопічних, поцікавилися умовами їх проживання та вияснили потреби кожного зокрема.

Варто зазначити, на часі проводяться навчання активістів з надання першої медичної допомоги та роз'яснювальна робота з відвідувачами стосовно дотримання правил безпеки життєдіяльності в зимових умовах.

Ми просимо всіх, кому небайдужі людський біль та біда, допомогти одягом, взуттям, коштами, необхідними речами. Віримо, що в нашому суспільстві цінується не лише матеріальне, а й духовне.

Ірина СОЛЯНИК,
голова районної організації
Товариства Червоного Хреста України

ДПІ інформує

Державна податкова інспекція у Чортківському районі повідомляє про затвердження форми податкової декларації про майновий стан і доходи відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 7 листопада 2011 р. за № 1395 «Про затвердження форми податкової декларації про майновий стан і доходи та Інструкції щодо заповнення податкової декларації про майновий стан і доходи», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 27 грудня 2011 р. за № 1532/20270 із змінами і доповненнями, внесеними наказом Міністерства фінансів України від 3 лютого 2012 року за № 84, які набрали чинності з 13 лютого 2012 року.

Олег КОЗЮК,
начальник відділу оподаткування
фізичних осіб ДПІ у Чортківському районі

Зверніть увагу

Військова служба за контрактом

162-й територіальний центр комплектування військовослужбовцями за контрактом проводить відбір кандидатів на військову службу за контрактом віком від 18 до 40 років, з повною загальною середньою освітою, професійно-технічною та вищою освітою, котрі не проходили строкової військової служби, на вакантні посади водіїв категорії «С»

у військові частини міст Тернопіль та Бережани. Грошове забезпечення становить від 1600 до 2400 грн. А також проводить відбір кандидатів для вступу у вищі військові навчальні заклади віком від 17 до 21 року.

За інформацією просимо звертатися за адресою: м. Тернопіль, вул. Тролейбусна, 5, довідки за

тел. 43-58-16, 25-09-83; м. Чортків, вул. Шевченка, 40, тел. 2-14-64, 097-426-32-80.

Анатолій ЄДНАК,
начальник 162-го
територіального центру
комплектування
військовослужбовцями
за контрактом

Знай наших!

Найкращі волейболісти області

Нещодавно відбулися фінальні ігри першості області з волейболу серед загальноосвітніх шкіл I – II ступенів. За титул переможця змагалися чотири райони: Чортківський, Бережанський, Збаразький та Підволочиський. Наш район представляла збірна юнаків Скородинської та Бичківської ЗОШ I – II ст.

Довго вирували пристрасті у спортивному залі ЗОШ № 24 м. Тернопіль. Гучні вигуки вболівальників не вщухали ні на мить. У напруженій боротьбі першість виборола збірна Чортківщини. Були моменти, коли здавалось, що все втрачено. Проте завзятість юнаків, віра в свої сили принесли бажану перемогу. Не з порожніми руками повернулися наші спортсмени. Їм вручили кубок, грамоти та медалі. Немало зусиль доклали до цієї перемоги вчителі фізкультури Скородинської ЗОШ I – II ст. (автор цих рядків), Бичківської ЗОШ I – II ст. Галина Драбиняста та тренер з волейболу Чортківської ДЮСШ Андрій Прокопів.

Наші юнаки ще раз довели, що перемога завжди в руках найсильніших. Знайте, хлопці, що вами захоплюються й гордяться ваші ровесники, вчителі, батьки. Дай Боже вам і надалі іти переможною стежиною, щоб незабаром виступити у збірній України.

Михайло ДРАБИК,
керівник збірної району з волейболу

На знімку: верхній ряд – тренер ДЮСШ А.Р.Прокопів, Назар Романів, Андрій Шевців, вчитель Бичківської ЗОШ Г.Р.Драбиняста, Андрій Кульчицький, Сергій Солецький, вчитель Скородинської ЗОШ М.С.Драбик; нижній ряд – Ігор Козар, Сергій Шкробут, Михайло Яремівський, Степан Нейко.

27 лютого
ПОНЕДІЛОК

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

08.00 Новини
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00 Підсумки тижня
09.40 Точка зору
10.05 Легко бути жінкою
11.00 Шеф-кухар країни
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.15 Армія
12.25 Право на захист
12.45 Мандри. До Євро-2012
13.20 Х/ф "До побачення, хлопчики"
14.40 Вікно в Америку
15.15 Euronews
15.55 Фінал національного відбору на Євробачення-2012
18.55 Смішний та ще смішніший
19.25 After Live
19.45 Караоке для дорослих
20.40 Сільрада
21.00 Підсумки дня
21.40 221. Екстрений виклик
21.55 Д/ф "Борис Патон"
22.25 Контрольна робота
23.00 Підсумки
23.25 Від першої особи
23.50 Експерт на зв'язку

1+1

06.55, 07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.15 М/с «Чіп і Дейл»
10.00 Х/ф "Циганочка з виходом"
17.00, 19.30, 00.00 ТСН
17.20 Шість кадрів
17.40 Сімейні мелодрами
18.40 Не бреші мені
20.15 Велика різниця
22.15 Сексмісія
23.15 Tkachenko.ua

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 3 новим ранком
09.10 Т/с "Повернення Мухтара"
10.05 Х/ф "Офіцери"
12.00, 18.00 Новини
12.15 Х/ф "Служу Радянському Союзу"
14.10 Детективи
14.35 Сімейний суд
15.30 Судові справи
16.20 Чекай на мене
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.00 Т/с "Свати 3"
20.00 Подробіці
20.30 Т/с «Острів непотрібних людей»
22.20 Т/с "Йду тебе шукати"
23.20 Церемонія нагородження премією "Оскар"

28 лютого
ВІВТОРОК

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

08.00 Новини
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00, 21.00 Підсумки дня
09.35 Світло
10.00 Легко бути жінкою
10.55 В гостях у Д.Гордона
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.20 Хай щастить
12.40 Темний силует
12.50 Х/ф "Бумбараш"
15.15 Euronews
15.55 Х/ф "Сибіриада"
18.15 221. Екстрений виклик
19.05 221. Екстрений виклик. Тиждень
19.55 Жарт
21.20 Плюс-мінус
21.30 Адреналін
23.00 Підсумки
23.25 Від першої особи
23.50 Експерт на зв'язку

1+1

06.55, 07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.15 М/с «Чіп і Дейл»
10.00 Велика різниця
11.45 Зніміть це негайно
12.45 Цілковите перевтілення
13.45 Т/с «Пончик Люся»
14.45 Давай одружимося
15.45 Міняю жінку
17.00, 19.30, 23.00 ТСН
17.20 Шість кадрів
17.40 Сімейні мелодрами
18.40 Не бреші мені
20.15 Т/с «Інтерни»
20.50 Х/ф «Кохання-зітхання 2»
23.15 Т/с "Закон і порядок"

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 3 новим ранком
09.10 Т/с "Повернення Мухтара"
10.10 Т/с «Острів непотрібних людей»
12.00, 18.00 Новини
12.15 Знак якості
12.40 Д/с «Детективи»
13.25 "Слідство вєли"
14.15 Сімейний суд
15.15 Судові справи
16.05 Т/с «Таємниці слідства»
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.00 Т/с "Свати 4"
20.00 Подробіці
20.30 Т/с «Острів непотрібних людей»
22.20 Т/с "Йду тебе шукати"
00.35 Д/ф "Секретні території"

29 лютого
СЕРЕДА

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

08.00 Новини
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00, 21.00 Підсумки дня
09.20 На зв'язку з урядом
09.45 Легко бути жінкою
10.45 В гостях у Д.Гордона
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.25 Кордон держави
12.40 Наша пісня
13.30 Х/ф "Сорок перший"
15.15 Euronews
15.45 Діловий світ
15.55 Х/ф "Сибіриада"
19.00 Досвід
20.30 Про головне
21.35 221. Екстрений виклик
21.45 М.Жванецький. Автопортрет
22.15 Юрій Богатіков. До 80-річчя від дня народження
23.00 Підсумки
23.25 Від першої особи
23.50 Експерт на зв'язку

1+1

06.55, 07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.15 М/с «Чіп і Дейл»
10.00 Х/ф "Кохання-зітхання 2"
11.45 Зніміть це негайно
12.45 Цілковите перевтілення
13.45 Т/с «Пончик Люся»
14.45 Давай одружимося
15.45 Міняю жінку
17.00, 19.30, 23.00 ТСН
17.20 Шість кадрів
17.45 Сімейні мелодрами
18.40 Не бреші мені
20.15 Т/с «Інтерни»
21.20 Пекельна кухня
22.30 Гроші
23.45 Т/с "Закон і порядок"

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 3 новим ранком
09.10 Т/с "Повернення Мухтара"
10.05 Т/с «Острів непотрібних людей»
12.00, 18.00 Новини
12.15 Знак якості
12.40 Д/с «Детективи»
13.25 "Слідство вєли"
14.15 Сімейний суд
15.15 Судові справи
16.05 Т/с «Таємниці слідства»
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.00 Футбол. Збірка Ізраїлю – збірна України
21.00 Подробіці
21.30 Т/с «Острів непотрібних людей»
23.25 Т/с "Йду тебе шукати"

1 березня
ЧЕТВЕР

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

08.00 Новини
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00, 21.00 Підсумки дня
09.35 Книга.ua
09.55 Легко бути жінкою
10.55 Здоров'я
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.25 Аудієнція
12.50 Крок до зірок
13.35 Х/ф "Мир тому, хто входить"
15.15 Euronews
15.45 Діловий світ
15.50 Концертна програма Ярослава Гнатюка
16.25 Бiatлон. Чемпіонат світу. Змішана естафета
18.05 Оновлене місто
19.00 Про головне
19.35, 21.45 Вечір пам'яті Народного артиста України Н.Яремчука
21.35 221. Екстрений виклик
23.00 Підсумки
23.25 Від першої особи
23.50 Експерт на зв'язку

1+1

06.55, 07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.15 М/с «Чіп і Дейл»
10.00 Т/с «Клон 2»
07.15 М/с «Чіп і Дейл»
10.00 Т/с «Клон 2»
11.45 Зніміть це негайно
12.45 Цілковите перевтілення
13.45 Т/с «Пончик Люся»
14.45 Давай одружимося
15.45 Міняю жінку
17.00, 19.30 ТСН
17.20 Шість кадрів
17.45 Сімейні мелодрами
18.40 Не бреші мені
20.15 Т/с «Інтерни»
20.50 Т/с "Костоправ"
23.00 Д/ф "Путін, Росія і Захід"

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10 3 новим ранком
09.10 Т/с "Повернення Мухтара"
10.05 Т/с «Острів непотрібних людей»
12.00, 18.00 Новини
12.15 Знак якості
12.40 Д/с «Детективи»
13.25 "Слідство вєли"
14.15 Сімейний суд
15.15 Судові справи
16.05 Т/с «Таємниці слідства»
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.00 Т/с "Свати 4"
20.00 Подробіці
20.30 Т/с «Острів непотрібних людей»
22.20 Т/с "Йду тебе шукати"

2 березня
П'ЯТНИЦЯ

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

08.00 Новини
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00 Підсумки дня
09.30 Д/ф «Небайдужі»
09.55 Легко бути жінкою
10.55 Віра. Надія. Любов
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.25 Надвечір'я
13.00 Околиця
13.30 Х/ф "Підранки"
15.15 Euronews
15.45 Діловий світ
15.50 Х/ф "Ємельян Пугачов"
18.40 Шляхами України
19.00 Наша пісня
19.40 221. Екстрений виклик
19.45 Жарт
20.40 After Live
21.00 Підсумки дня
21.15 Плюс-мінус
21.20 Діловий світ
21.25, 22.50 Шустер-Live

1+1

06.55, 07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.15 М/с «Чіп і Дейл»
10.00 Т/с «Клон 2»
11.45 Зніміть це негайно
12.45 Цілковите перевтілення
13.45 Т/с «Пончик Люся»
14.45 Давай одружимося
15.45 Міняю жінку
17.00, 19.30 ТСН
17.20 Шість кадрів
17.45 Сімейні мелодрами
18.40 Не бреші мені
20.15 Велика різниця по-українському
21.00 Х/ф «XXX»
23.20 Д/ф "Путін, Росія і Захід"

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 3 новим ранком
09.10 Т/с "Повернення Мухтара"
10.05 Т/с «Острів непотрібних людей»
12.00, 18.00 Новини
12.15 Знак якості
12.40 Д/с «Детективи»
13.25 "Слідство вєли"
14.15 Сімейний суд
15.15 Судові справи
16.05 Т/с «Таємниці слідства»
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.00 Т/с "Свати 4"
20.00 Подробіці
20.30 Т/с «Байки Мітія»
22.30 Велика політика

3 березня
СУБОТА

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

07.10 Ера здоров'я
07.45 Корисні поради
08.00 Шустер-Live
09.00 Школа юного суперагента
09.10 Шустер-Live
12.10 After Live
12.35 Наша пісня
13.25 Бiatлон. Чемпіонат світу. Спринт (чол.)
15.00 Х/ф "Гарячий сніг"
16.35 Бiatлон. Чемпіонат світу. Спринт (жін.)
18.15 Зелений коридор
18.25 Козирна ungral party 2011
18.45 Жарт
19.30 Золотий гусак
20.05 Жарт
21.00 Підсумки дня
21.30 Зворотний зв'язок
21.40 Жарт
23.00 Ультра. Тема
23.20 Ера здоров'я
23.45 Експерт на зв'язку

1+1

06.15 М/ф «Смурфи»
07.10 Справжні лікарі 2
08.05 Світське життя
09.05 Хто там?
10.10 М/с «Тімон і Пумба»
11.00 Світ навиворіт: Камбоджа
12.05 Пекельна кухня 2
13.25 Голос країни 2
15.40 Х/ф «Гольчатай»
19.30 ТСН
20.00 Х/ф «Гольчатай»
23.40 Зірки в опері

ІНТЕР ІНТЕР

05.35 Велика політика
08.20 Городок
09.00 Орел і Решка
10.00 Україно, вставай!
10.40 Вирваний з натовпу
11.15 Найрозумніший
13.05 Х/ф «Сплячий і красуня»
15.00 Велика різниця
16.00 Концерт "8 березня у Великому місті"
17.55 Т/с "Байки Мітія"
20.00 Подробіці
20.30 Юрмала 2011
22.15 Бокс. Володимир Кличко – Жан-Марко Мортек
01.30 Подробіці

4 березня
НЕДІЛЯ

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

07.10 7 чудес України
07.35 Сільський час
08.00 Укрваконтинент
08.20 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.05 Смішний і ще смішніший
09.30 Хто в домі хазяїн?
09.50 Крок до зірок
10.30 Кумири і кумирчики
11.00 Шеф-кухар країни
11.55 Караоке для дорослих
12.35 Доки батьки сплять
13.05 Атака магії
13.30 Ближче до народу
14.10 Бiatлон. Чемпіонат світу. Гонка переслідування (чол.)
15.00 Як це?
15.25 Діловий світ
15.55 Золотий гусак
16.20 Х/ф "Свій серед чужих, чужий серед своїх"
17.55 Бiatлон. Чемпіонат світу. Гонка переслідування (жін.)
18.30 Маю честь запросити
19.15 Адреналін
20.40 Головний аргумент
21.00 Підсумки тижня
21.40 Точка зору
22.00 Фольк-music
23.00 Ера бізнесу
23.35 Новини Європи

1+1

06.45 Х/ф "Міст у Терабітві"
08.30 М/ф
09.05 Лото-Забави
10.10 М/с «Тімон і Пумба»
11.00 Дикі і смішні
11.25 Хованки
12.25 Я так живу
13.05 Велика різниця по-українськи
13.45 Х/ф "А ви йому хто?"
15.40 Х/ф «Шлях до себе»
19.30 ТСН-Тиждень

ІНТЕР ІНТЕР

06.00 Бокс. Володимир Кличко – Жан-Марко Мортек
09.30 Школа доктора Комаровського
10.05 Неділя з Кварталом
11.05 Велика різниця
12.10 Юрмала 2011
13.50 Т/с "Свати"
18.05 Х/ф «Опівдні на пристані»
20.00 Подробіці тижня
20.55 Х/ф «Опівдні на пристані»
22.45 Що? Де? Коли?

ПОДЯКИ

До нашої оселі зненацька постукало горе – у розквіті сил залишила цей світ наша донька ЛУК'ЯНИХІНА Лариса Петрівна.

Не похитнутися такої важкої хвилини нам допомогло дуже багато людей – підтримали, посприяли в організації похорону колеги по роботі покійної з Чортківського інституту підприємництва і бізнесу, колектив ЗОШ № 2 I – III ступенів, працівники колишнього військотбору, сім'я Лук'яніхінних, депутат міської ради п. Ігор Тихоліз, рідні, близькі, хрещенні батьки покійної, її подружки п. Ірина Овод, Світлана Бойчук, близькі та дальні сусіди, знайомі, друзі-заробітчани з Чикаго (США), сім'я Скорчилья. Усі вони підставили нам своє плече, розрадили, допомогли. Нехай Всемилостивий Господь винагородить їх Своїми Ласками.

*Батьки покійної
Ганна та Петро ПАНАСЮКИ,
м. Чортків*

Висловлюємо щире дякую засновнику і голові благодійного міжнародного фонду «Центр милосердя» В.В.Бедриківському за відданість і чуйність, повагу до воїнів-інтернаціоналістів. Цей добродій докладався грошима до завершення благоустрою біля каплички на честь воїнів-«афганців», а також надав матеріальну допомогу на підтримку діяльності Чортківської районної спілки воїнів-«афганців». Хай Господь віддячить Вам за Ваші добрі справи.

*Чортківська районна спілка
воїнів-«афганців»*

Чортківська районна спілка воїнів-«афганців» висловлює глибоку вдячність за розуміння, допомогу та сприяння у вирішенні різноманітних питань районній державній адміністрації, зокрема її голові Я.П.Стецю, його

заступникам Р.Ю.Філяку та І.С.Стечину, голові районної ради В.В.Заліщук, його заступнику Л.М.Хруставці, директору Чортківського державного медичного коледжу, заслуженому лікарю України, щедрому меценату Л.С.Білику, міському голові М.В.Вербицькому, директорам СП «Білорубек-Україна» переплехова фабрика А.С.Федорейку, ВАТ «Чортківський завод «Аромаш» Я.Є.Журбі, ВАТ «Чортківський сирзавод» А.В.Арутюняну, ПП «Чортківсер» С.В.Арутюняну, ДП «Марилівський спиртовий завод» І.М.Климу, ПАП «Дзвін» В.С.Градому, ПП «Нагірянський млин» В.М.Вислоцькому, «Племптахфабрика» Р.М.Кузю; ПП А.І.Блошуку, П.І.Стахіву, П.А.Бровку, А.А.Ковтуну; депутатами міської ради В.Г.Хом'яку, А.І.Зазуляку, В.П.Соколенку, Л.О.Махомету, Р.М.Тимофію, П.В.Волошину, В.М.Стрюченку, І.І.Мостовику; начальнику Чортківського гарнізону полковнику Л.Р.Підручному; Білівському сільському голові В.П.Шматьку; директорів районного будинку культури Й.Й.Овод; начальнику відділу культури і туризму РДА Г.З.Чайківській; Чортківській районній асоціації підприємців малого та середнього бізнесу; начальнику Чортківського ККП М.В.Леву; особовому складу військового гарнізону А-1915, а також командирів частини І.Є.Жеребецькому.

*Михайло ЗАБЛОЦЬКИЙ,
голова районної спілки
воїнів-«афганців»*

Чортківська районна спілка воїнів-«афганців» висловлює щирі слова подяки голові благодійного фонду «Україна – свята родина» Івану Матієшину за матеріальну підтримку у відзначенні 23-ї річниці виводу військ з Афганістану. Нехай Господь винагородить його за доброту, щедрість і щирість душі.

Депутатський корпус Чортківської районної ради та працівники виконавчого апарату висловлюють щирі співчуття голові районної ради Володимирі Васильовичу Заліщук з приводу смерті **матері Осипи Яківни**.

Сумуємо. Співчуваємо. Розділяємо біль неоправданної втрати у великому горі. Молимося за упокій душі. Нехай Божа благодать огорне її душу. Хай земля буде їй пухом!

Чортківська районна державна адміністрація зі щемом у серці прийняла сумну звістку про втрату, котрої зазнав голова районної ради В.В.Заліщук через смерть **матері ЗАЛІЩУК Осипи Яківни**. Поділяємо його невигоюний біль своїм глибоким сумом та щирим співчуттям.

Депутатська фракція політичної партії «Наша Україна» у Чортківській районній раді з глибоким сумом сприйняла звістку про смерть **матері** голови райради В.В.Заліщук – **ЗАЛІЩУК Осипи Яківни** й висловлює найщиріші співчуття йому і родині покійної з приводу непоправної втрати.

Колектив Колиндянської сільської ради висловлює щирі співчуття голові районної ради В.В.Заліщук з приводу непоправної втрати – смерті його **матері ЗАЛІЩУК Осипи Яківни**.

Сільські, селищний та міський голови Чортківського району висловлюють щирі співчуття голові Чортківської районної ради В.В.Заліщук з приводу непоправної втрати – смерті **матері Осипи Яківни**. Вічна пам'ять!

Правління Чортківського райСТ повідомляє пайовиків району про проведення чергових дільничних зборів по дільницях згідно з графіком:

2 березня об 11-й год. – с. Базар, с. Полівці; о 13-й год. – с. Палашівка, с. Джурич;
6 березня об 11-й год. – с. Білобожниця, с. Бичківці; о 13-й год. – с. Ридодуби; о 13 год. 30 хв. – с. Звиняч; о 14-й год. – с. Біла; о 15-й год. – с. Косів;
7 березня об 11-й год. – с. Ягільниця, с. Стара Ягільниця, с. Росохач; о 13-й год. – с. Нагірянка, с. Заболотівка; о 14-й год. – с. Улашківці, с. Мухавка;
9 березня об 11-й год. – с. Колиндяни, с. Залісся; о 12 год. 30 хв. – с. Шмань-

ківці; о 13-й год. – с. Давидківці; о 14-й год. – с. Горішня Вигнанка;
13 березня об 11-й год. – с. Великі Чорнокінци; с. Малі Чорнокінци; о 12-й год. – с. Товстенке; о 12 год. 30 хв. – с. Чорнокінецька Воля; о 14-й год. – с. Пробіжнка;
15 березня об 11-й год. – с. Кривенке, с. Сокиринці; о 14-й год. – с. Коцюбинчики;
16 березня о 10-й год. – ПСК "Маркет ТЕКО"; об 11-й год. – правління райСТ м. Чортків; о 14-й год. – ГР "Рынок".

ПОМ'ЯНИМО
Хто забув – згадайте, хто пам'ятає – пом'яніть.
Чотири роки тому, 27 лютого, пішов у інший світ, залишивши після себе глибокий сум, – щирий, доброзичливий, чуйний чоловік АКСЕНЧУК Зенон Юліанович.
Нехай усі, хто знали Зенона Юліановича, згадають його добрим словом і вознесуть щирю молитву за спокій його душі.
Сумуюча дружина.

Терміново потрібні торгові представники (навч. л-ра) по Чортківському району
Власне авто, за сумнісництвом
Тел.: (0352) 25-25-80; 067-351-44-66

Вітання

Щиро вітаємо з 30-річчям
Галину Володимирівну ЦИМБАЛУ
зі с. Колиндяни.

Від щирого серця здоров'я бажаєм,
Без нього немилі ніякі діла,
В здоров'ї – багатство і радість,
І більшого щастя нема.
Нехай життя квітує буйним цвітом
І День народження приходить знов і знов,

І доля хай дарує з кожним роком
Благополуччя, щастя і любов.
Хай Матір Божа Тебе охороняє,
В душі панують мир і доброта,
Ісус Христос здоров'я посилає
На многії і благі літа.

**З найкращими побажаннями – чоловік,
донечка, сестри, швагри, брат,
братова, племінники, батьки, бабусі,
дідуся і вся родина.**

Щиро вітаємо з 55-річчям
коханого чоловіка, дорогого батька,
люблячого дідуся
Василя Павловича ШВЕЦЯ
з м. Чортків,

яке він святкуватиме 1 березня.

Сьогодні день,
який буває раз в житті,
Це день, коли Вам 55 настало.
Для Вас це, може, і багато літ,
Але насправді – дуже й дуже мало.
Спасибі, татусю, за Ваше тепло,

За людяність Вашу, за Ваше добро,
За руки робочі, за хліб на столі,
Спасибі, рідненький, уклін до землі.
Хай Бог береже Вас ще років багато
На щастя усім нам, на радість крилату.
Ми Вам посилаєм ці вдячні слова,
А Бог хай дарує многая літа.

**З любов'ю та повагою – дружина
Леся, син Володимир, син Андрій
з дружиною Людою, онуки Назарчик
і Василько, сваха Оля.**

Дирекція ПСК «Маркет-Тек»
Чортківського райСТ від щирого серця
вітає продавця «Маркет-Тек» с. Косів
Євгенію Михайлівну ГОЛОВАТУ
з ювілеєм.

Бажаємо здоров'я,
добра, довголіття,
Хай вистачить щастя
на ціле століття.
Хай скрізь буде лад –
на роботі, в сім'ї
І радість на серці,
і хліб на столі.

Нехай Вас не полишає
Віра, підтримує Надія і зігріває
Любов, а доля і час дарують Вам світлі і
радісні дні, мир, злагоду і благополуччя.

З повагою – колектив ПСК «Маркет-Тек».

Щирозадушно вітаємо з ювілеєм
працівника ПСК «Маркет-Тек»
Чортківського райСТ
Ярослава Антоновича ОЛІЙНИКА.

Від щирого серця Вас ми вітаємо,
Усіх благ земних і небесних бажаємо.
Бажаємо щастя, здоров'я міцного,
Бажаємо миру і світлої долі,
Запалу енергії, сили доволі,
Творчого вогнику, віри й наснаги,
Щедрості серця, людської поваги.
Нехай Всевишній Вас оберігає,
Від бід боронить Мати Пресвята
І щедрою рукою посилає
Всіх благ на многії літа.

З повагою – колектив ПСК «Маркет-Тек».

23 лютого відсвяткувала свій 55-річний
ювілей щира, чуйна, просто хороша Людина,
вірна подруга, любляча хресна-кума
Марія Михайлівна ЯБЛОНСЬКА
зі с. Біла.

Найщирішими словами вдячності, щедрим
засівом добра, здоров'я, любові, Божої благо-
дати вітаємо Тебе, дорога. Нехай кожний день
буде наповнений ніжністю, теплом і любов'ю.
Нехай радісна посмішка ніколи не залишає
Твої уста, а Твоя доброта, яка в Тебе є, щоб
завжди прибувала, як джерельна вода. Щоб
Тебе всі любили, поважали і слова щирі – до-
бри діла завжди дарували. А Матінка Божа –
Цариця Свята дарує щасливі та довгі літа.

**З любов'ю і повагою – похресник Олег
та сім'я Бураків.**

Волейбол

Мікс ентузіазму та майстерності

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Варто висловити слова вдячності дирекції (В.Г.Градовому) та колективу тренерів

ний олімпійський комітет Тернопільської області (голова Сергій Юрій) – вдаровано 4 м'ячі та олімпійську літературу; депутат районної ради І.Й.Веретик – 3 м'ячі; об-

Чортківської РКДЮСШ за підготовку і проведення турніру. А за підтримку в організації – голові райдержадміністрації Я.П.Стецю, його заступнику І.С.Стечишину, начальнику відділу освіти РДА Т.В.Яремко, заступнику голови районної ради Л.М.Хруставці, депутату обласної ради О.М.Стаднику, директору ОДЮСШ В.П.Куземчаку, на-

ласна ДЮСШ – кубок кращому гравцеві у середній віковій групі; заступник Чортківського міського голови В.Ф.Жебрацький – кубок кращому гравцеві у старшій групі; команда «Зірки-80» – м'яч; вихованка тренера А.Й.Романюка Т.В.Андрієнко – вірш «Пам'яті тренера». Слід поцінувати зусилля суддів турніру М.М.Сулими, Івана Поліщука, Андрія Прокопіва, викладачів педучилища та медколеджу П.П.Михайляка та І.М.Кутрика за підготовку команд. Окремо – вдячність від організаторів Чортківської РКДЮСШ директорів Чортківського інституту підприємництва та бізнесу С.П.Дем'янчуку, директору спорткомплексу П.М.Петровському, а також всім небайдужим до молодого покоління, до великої справи, що робиться фанатами в такий важкий час, оскільки основою всього є здоров'я наших дітей, зміцненням та покращенням якого якраз і займаються спортивні школи.

чальнику відділу молоді та спорту РДА О.В.Галуцкаку, начальнику центру «Спорт для всіх» В.М.Нагірному, колишнім тренерам Чортківської ДЮСШ, котрі подарували юнім спортсменам м'ячі, Й.Г.Провальному, М.Ф.Довганю, І.Г.Пуківському. Крім цього, меценатами турніру виступили Національ-

Володимир ШЕВЧУК,
заступник директора
Чортківської РКДЮСШ
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Вважати недійсними

залікову книжку за № 0916, видану 5 жовтня 2009 року Тернопільським національним педагогічним університетом ім. В.Гнатюка на ім'я: МОРОЗ Наталія Богданівна.

диплом молодшого спеціаліста серії ТЕ за № 36483339, виданий 27 червня 2009 року Тернопільським вищим училищем культури на ім'я: МОРОЗ Наталія Богданівна.

диплом про закінчення Чортківського медичного училища серії СТ-1 за № 037499, виданий 3 березня 1993 р. Чортківським медичним училищем на ім'я: ОСАДЦА Василь Йосипович.

посвідчення громадянина, потерпілого внаслідок аварії на ЧАЕС, серії В-І за № 308044, видане 25 січня 1993 року Тернопільською ОДА на ім'я: ФЕДОРЧУК Галина Іванівна.

державний акт на землю серії IV-TP за № 016149, зареєстрований під № 42 в Капустинській сільській раді, виданий 27 грудня 2001 р. на ім'я: ДЗЮБА Володимир Стефанович.

диплом кваліфікованого робітника серії ТЕ за № 33928780 та атестат серії ТЕ за № 33837436, видані 27 червня 2008 р. Чортківським вищим професійним училищем на ім'я: КОЛОШИЦЬ Віталій Валентинович.

ПРОДАЮТЬСЯ

приватизована земельна ділянка пл. 0,10 га під забудову по вул. Бучацькій (район Золотарки). Терміново.
Тел. 067-975-64-72.

3-кімнатна квартира в смт Заводське на 5-му поверсі. Ціна договірна. Терміново.
Тел. 096-542-90-09.

3-кімнатна квартира в м. Чортків по вул. Конавальця, 7, на 2-му поверсі. Зроблений ремонт, є індивідуальне опалення. Загальна площа – 60 кв. м. Ціна договірна.
Тел.: 066-703-21-64; 097-596-96-25.

2-кімнатна квартира на 2-му поверсі у 2-поверховому будинку по вул. С. Бандери, кімнати роздільні, загальна площа – 65,5 кв. м, індивідуальне опалення, лічильники.
Тел. 068-148-17-43.

земельні ділянки під забудову по вул. Весняній у м. Чортків – 7 сотих, смт Заводське – 13 сотих.
Тел. 067-350-04-77.

2-кімнатна квартира у центрі міста на 4-му поверсі. Загальна площа – 44 кв. м. У квартирі зроблений косметичний ремонт, нова сантехніка, встановлене індивідуальне опалення, пластикові вікна, двері. З квартирою продається підвальне приміщення.
Тел.: 067-905-22-44; 097-980-10-02.

будинок в Чорному Лісі. Земельна ділянка 24 сотих. Великий сад. Ціна договірна.
Тел.: 3-17-90; 066-983-55-28.

3-кімнатна квартира на третьому поверсі по вул. Січинського, 3. Загальна площа 61 кв. м.
Тел. 098-044-86-99.

Потрібен керівник на металобазу. Вимоги: чоловік, знання ПК, наявність авто, облік руху товару. Резюме висилати на e-mail: personal_rabota@i.ua або телефонувати за номером 067-563-53-40.

Потрібен на роботу го Попьці КУХАР (жінка) Житло надається
Контактний телефон: 099-728-82-11

ТОВ "Еврик і Компанія"
потрібен на постійну роботу ЕКОНОМІСТ
Вимоги: трудовий стаж не менше 5-ти років
Тел.: 099-728-82-11; 2-07-54

З конверта

Завжди приємно, коли хвалять старші

Десь люди терплять снігопади, морози, а нам у Карітасі тепло і затишно. Проминули дні святкові, Новий рік, День святого Миколая, та приємні спогади не покидають нас. Подарунки, вітання нас, старих дітей, зворушували до сліз. Коли одягаємо теплі халати, ми, жінки, а чоловіки – сорочки, згадуємо армію Чортківського медичного коледжу, якої генералом є шановний Любомир Степанович Білик. Так ми міркуємо: святий Миколай, перевантажений подарунками, довірив армії медколеджу, а вони служняно виконали його завдання. Про це засвідчує фотографія, на якій в центрі з подарунком – авторка цього допису. Ми, жителі Карітасу, не запізнились з подякою, бо ж одягаємо халати майже кожного дня, тому споминами від свят не віддаляємось. А хто вручав подарунки,

хай впізнає себе на фотографії.
Хай Господь Всевишній благословить всіх добродіїв міцним здоров'ям і довголіттям!
З вдячністю від жителів Карітасу – Марія ШТЕПА

Родовід

З народженням тебе, малятко!

У Чортківському пологовому будинку за період з 1 по 14 лютого ц. р. народилося 8 дівчаток і 13 хлопчиків:

- 1 лютого о 7-й год. – хлопчик (2 кг 820 г, 48 см) у **Наталії ГУСЯК** зі с. Нагірянки, о 10 год. 10 хв. – хлопчик (2 кг 950 г, 52 см) у **Христини ШВАК** зі с. Шманьківці, о 15 год. 45 хв. – хлопчик (4 кг 420 г, 55 см) у **Світлани КОЛУЖНЯК** зі с. Росохач;
- 2 лютого о 21 год. 45 хв. – хлопчик (3 кг 800 г, 54 см) в **Ірини ГРАБОВСЬКОЇ** з м. Чортків, о 23 год. 10 хв. – хлопчик (2 кг 755 г, 50 см) у **Надії ЛИПОВОЇ** з смт Заводське, дівчинка (3 кг 620 г, 54 см) у **Марії ІВАНЦЬКОЇ** зі с. Полівці;
- 4 лютого о 1 год. 19 хв. – дівчинка (2 кг 930 г, 54 см) у **Юлії БУРЯК** із с. Біла;
- 6 лютого о 2 год. 20 хв. – хлопчик (3 кг 860 г, 54 см) у **Ганни СТЕПАНОВОЇ** зі с. Джурич, о 12 год. 55 хв. – дівчинка (3 кг 80 г, 51 см) у **Катерини КОЛОДИ** з м. Чортків;
- 7 лютого о 7 год. 35 хв. – хлопчик (2 кг 540 г, 49

- см) у **Світлани ЗОЛОТОЦЬКОЇ** зі с. Сосулівка, о 18 год. 55 хв. – хлопчик (3 кг 60 г, 50 см) у **Валентини ГРАБОВЕЦЬКОЇ** зі с. Росохач;
- 9 лютого о 4 год. 15 хв. – дівчинка (3 кг 555 г, 52 см) в **Оксани СИЧИЛО** з м. Чортків, о 22 год. 20 хв. – дівчинка (2 кг 950 г, 52 см) в **Юлії ЗАВІЙСЬКОЇ-ПАШКОВСЬКОЇ** з м. Чортків;
- 10 лютого о 23 год. 55 хв. – хлопчик (3 кг 35 г, 51 см) у **Надії БОЙКО** зі с. Звиняч;
- 11 лютого о 2-й год. – хлопчик (3 кг 950 г, 56 см) у **Тетяни ЛИПОВОЇ** зі с. Колиндяни, о 6 год. 10 хв. – дівчинка (2 кг 840 г, 49 см) у **Галини КШЕВСЬКОЇ** зі с. Нагірянки, о 22 год. 05 хв. – хлопчик (3 кг 420 г, 55 см) в **Оксани СІНИШИН** із м. Чортків;
- 13 лютого о 5-й год. – хлопчик (3 кг 765 г, 55 см) у **Любові ТИТЯНИЧ** із м. Чортків, хлопчик (2 кг 900 г, 49 см) в **Ірини ЗАРІВНОЇ** з м. Чортків;
- 14 лютого о 12 год. 50 хв. – дівчинка (3 кг 565 г, 54 см) у **Віти ФІЯЛ** зі с. Урич, дівчинка (2 кг 990 г, 52 см) у **Тетяни ДАШЕВСЬКОЇ** з м. Чортків.